

BORSSZEM JANKÓ



Előfizetheti a Deutsch-féle könyvnyomda és Riadci-részvény-társaságnál Pest, Dorottya-utca 11. szám a.

Előfizetési díj: Egész évre 6 ft. -- Félévre 3 ft. - Negyedévre 1 ft. 50 kr.

Szerkesztői szállítás 2 szentpéter 24 sz.

HIRESEK ARCZKÉPCSARNOKA.

XLIV. Toldy Pista.

Ez ő. Ha az ember e csipőiben ringatózó belamourt látja, diadalmasan zsebbe sülyesztett kézzel, kihivólag szájsarokba szorított regáliával és en tapageur hátra billentett czilinderrel: azt hinné, hogy házsártos firtli, pedig hát — fiatal tudós.

Tudós Pista. Hogyha tudós, mért Pista, s hogyha Pista, mért tudós? De ő nemcsak tudós, hanem más egyéb is.

Hogy voltaképen mi, azt csak akkor ítélnék meg, ha foglalkozásai lajstromán végigbőngészünk.

Bálizál, kurizál, polemizál, brochurizál, ministerileg secretarizál, Berczik Árpáddal sétificál, politizál, és még sok mindenfélét csinál.

A Deákpárti fiatalság egyik legkiválóbb tagja. Fiatal és már is Deákpárti; so jung und schon ein Böhm! A Deákpárti politikának csakugyan valami boszorkányos büvereje lehet, hogy minden okos ember hozzásegődik, még ha fiatal is.

„Egy házreform“-ja, hatásáról itélve, tán mégis több a hibáztatott vak rohamnál. E Sámson nem volt vak, midőn az erős oszlopokba kapaszkodott; hanem az is igaz, hogy az épület nem omlott be. Sámsonunk nemcsak nyiratja, de fodroztatja is hajfürteit; bátran! a z ő Delilái nem árulkodnak.

Aztán, uczú, vesd el magad! — hajrá a klérusra! Török János szerint, rúgott csikó módjára vágatott neki a papoknak, de csak „egélyt“ ostromolt és nem eget.

Legutóbbi, hatást eszközölt műve egy röpirat, e czimen: „Választások előtt.“

Íránta vagyunk igazságosak, és tisztünknek felelünk meg, midőn anonyimitását eláruljuk azon fontos perczen, melyben csakugyan a választások előtt állunk.

Barátunk elég előrelátó volt még egy munkát szerezni, melynek ha czime nem is — de jelen-

tősége szintén „politikus“, s az időpont, melyben megjelent, szintén a „választások előtti“ időpont. A farsang előtt állunk, t. i. *) A farsangon pedig a „választások előtt“ állunk; a választott tánczosnők közül rendesen feleséget szokás választani. Mert az még eldöntetlen, hogy ez a mi kedves barátunk hol fáradhatlanabb: nők körül, vagy könyvei közt? S ő nem szokott csak lapozgatni, sőt alaposan, mélybehatólag tanulmányoz nő, politikát egyaránt. A nőket is ösmeri, legalább azt hiszi magáról, s mielőtt még politikusnak felcsapott, végigragozta a nő minden variánsában: a nőkről, a nőknek, a nőkhöz, a nőkből, a nőktől, a nőknél, a nőkért, stb.

Mellékesen az aristokratákat is ütügeti. Gyűlöli őket; meglehet azért, hogy maga nem aristokrata.

Beszélnék róla többet is, mert volna mit; de mi még párthiveinkről és barátainkról sem tudunk oly hízegőleg írni, mint farsang elején s a „választások előtt“ kellene. — Árthatnánk neki, mert — még „eladó.“ Ajánljuk a t. cz. mamák figyelmébe.

B. J.

A gr. Teleky-dijra pályázó drámák lajstroma.

1. **Baloldalék bukása 1869-ben.** Tragédia 5 felvonásban. Jelige: „Nem ettem gombát.“ *A nemzet.*

2. **Árva Miska halála.** Szomorujáték 3 felvonásban. Jelige: „Eredj Kókára.“

3. **Zsidóüldözés Pesten,** vagy: *Czivilizáció és türelmesség.* Családi dráma több rendbeli kihajtásban. Jelige: „Ez oszt' a szabadelvűség.“ *Tisza K.*

4. **Missics ur** vagy: *a temesvári fajankó.* Gyászosan mulatságos siralomjáték. Jelige:

„Kinek nem kell aranytál,

Jó annak a fatál is,

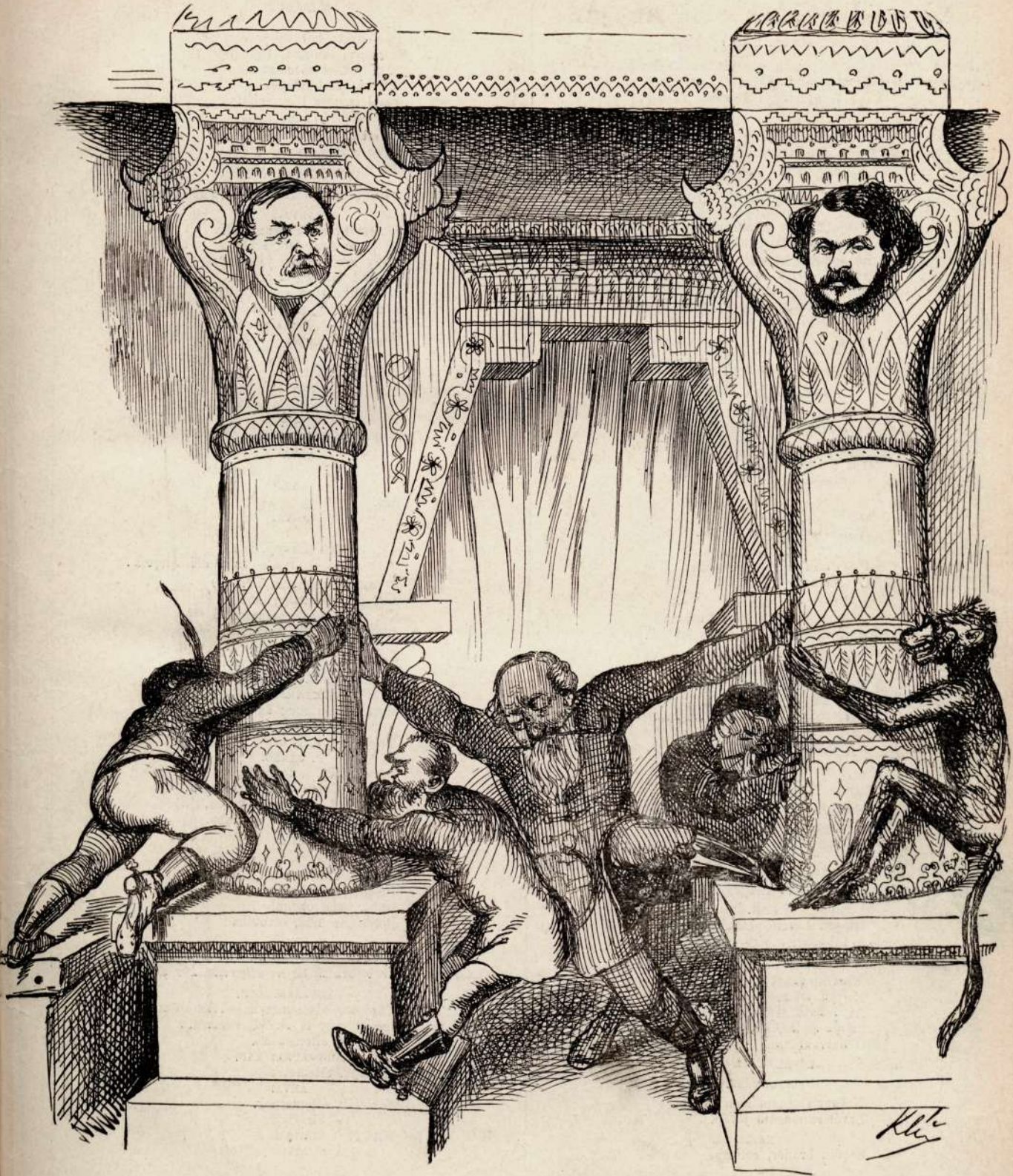
Missics lesz a követed?

Biz ez igen fatális.“

5. **A gyarmathi vérnep** vagy: *Igy választ a baloldal.* Bunkóbotiáda több fejkollintásban és hátbezúzásban. Jelige: „Üssük agyon, hadd szaladjon!“

*) Ez a t. i. tudniillik Toldy Istvánt is jelenthet. B. J.

FRUSTRATED!



Az előfizetők első napja.

(Opera buffa.)

Szövegét szerzek a szerkesztők, zenéjét az előfizetők. A diszitményeket festették: Coromini és Culimassio. A páholyokat vajtak: Patkányi, Egerfögasi és Tücsök.

A postaépületben kis szoba. Egy mécses ragyogó világítása mellett rendez a postahivatalnok a pénzes levelekt.

I. JELENET.

HIVATALNOK.

(Román cz.)

Megjött im a szende est,
Kit az éj sötétre fest,
És megjött az esti vonat.
Szép levelet hozván sokat
Rögtön eljönnek a szolgák,
Kik szerkesztőségbe hordják,
— hohoho—hordják.

II. JELENET.

(Hon, Hazánk, Esti Lap, Századunk, M. Ujság szolgálai.)

SZOLGÁK KARA (kívül.)

Nyissátok, nyissátok,
Szolgákat ne várassátok.

HON (solo.)

Vár a skorpió!

HIVATALNOK.

No jó.

HAZÁNK.

A „tövisék“ apró szentje.

SZÁZADUNK.

Hogy szidhassák dualismust,
Ők szidnak.

HON. HAZÁNK.

Mi szidunk.

Aprósággal és tövissel jóllakunk.

MAGYAR UJSÁG.

A kormány hát éljen,
Mely nekünk ad kenyeret,
Mert ha én kerülnék fel,
Nem tudnám, hogy mit tegyek?

KAR.

Nyissátok!

HIVATALNOK.

Várjatok.

KAR.

Nyissátok, — átok, — átok!

HIVATALNOK.

Rátok!

III. JELENET.

Voltak. Napló László, Madarász.

KAR.

Itt jön László nesztorunk,
A többségi szolgál.

M. UJSÁG.

Mint megnőtt már a haja,
Milyen jól megy dolga.
Az ő haja népnék zsirja,
Szívja addig, amig birja.
Ő hatvanhetes.

LÁSZLÓ (hallgat.)

MADARÁSZ.

Nekem szolgál nem levén,
Levélért magam jövén.

KAR.

Servus bruder, colléga.

MADARÁSZ.

Hohohó!
Demokrata bár vagyok,
Magamra büszke vagyok,
A ki nemes közöttetek,
Brüder azzal lehetek,
Azzal is csak bor mellett.

KAR.

Hahaha!
Éljen a demokrata.

IV. JELENET.

Voltak. Arva Miska és Borsszem Jankó szolgálai.

ÁRVA.

Jöttem praenumeransokért,
Az uram égre földre kért,
Hogy hozzak neki jó sokat.
De ah! a hideg borzogat.
A publikumban semmi hév,
S e tizedik jutalomév
Megássa — assa siromat.
Romat — romat — siromat!

KAR.

Megássa sirját.

ÁRVA.

Siromat.

KAR.

Megássa sirját meg — meg azt.

ÁRVA

Meg azt.

KAR.

Azt.

ÁRVA.

Azt!

KAR (Souppétól.)

Ó te árva — árva — szánandó lángész!

ÁRVA (animoso furioso.)

Ah! de itt van gyilkosom,
Kin magam megboszulom,
Jankó, Jankó te megöltél,
Elők közül kitorültél.
Hegyes pennád megtompuljon,
A vized tentává valjon!

(Penecczilust ránt)

Megöllek én, meg én!

KAR.

Megöli őt, meg ő.

B. JANKÓ.

Arva Miska, a te késed
Mint a viczczed, olyan tompa,
Griseldis! már neked véged,
Menj inkább a kolostromba.

KAR.

Otromba.

SZÁZADUNK, NAPLÓ, ESTI LAP.

Hahaha, hahaha,
Haha haha otromba!
Romba, romba, otromba!

ÁRVA

Nem — ezt a szégyent el nem tűrhetem.
(Jankóra akar rohanni, de az ellenzéki kar feltartja.)

ELLENZÉKI KAR.

Türd sorsodat, már neked kompetz,
Igy is, ugy is el kell veszned,
Siratunk, eltemetünk.

JOBBOLDALI KAR.

Siratájk, eltemetik.

ÁRVA.

Siratják, eltemetnek.

(Siratják —

Siratnak —

(Siratunk — (bis.)

HIVATALNOK.

Ime itt vannak a levelek.

NAPLÓ.

Itt vagyon a reisesack,
Menjen bele hát a pakk!

HON.

Itt vagyon a tarisznya!
Ha nem tele, mi haszna?

MADARÁSZ.

Egy ládával lévén itten —
Ezret kapván, olyat hittem,
Hanem az az egy levél
Lajbí zsebbe belefér.
Ejnye nép, jaj ó nép,
Bizony töled az nem szép!

ARVA MISKA.

Jutalomjátéka vagyon
A gazdamnak; drukkol nagyon.
Jaj mióta a Deaktól,
Arva tensuram elpártolt,
Haladunk hátrafelé,
Üssön a ménykü belé!
Kétszín-műben rosszul játszott,
Addig-addig komédjázott,
Hogy a jutalom darab
Publicum nélkül marad.
Itt vagyon az öblös zsákom,
Száját az is én is tatom.
Postás uram, hogyha tölt,
Töltsön nekem is vagy harmincz
Arva előfizetőt.

ÜSTÖKÖS.

Baloldali viczlapok
Közte legtöb pizt kapok.
In vagyok a Tallerossy,
Ludas, Arva, inend ezoki.
In vagyok a Zebulon,
Zebolondos lap balon.
Üstökösben van a vicz,
It a kucsman, agya pizt.

LUDAS MATYI.

Én vagyok a Ludas Matyi az árgyélusát,
A szarolt nép hadd nyissa ki pugyilárisát.
Hajjal írom a lapom —
Itt a kanász-kalapom.
Az istenét ide vele
Postás, hogy ha van levele!

BORSSZEM JANKÓ.

Kís gazdam, a Borsszem Jankó,
Kerdezte: van-e bankó?

POSTÁS.

Vagyon öcsém, ezrivel,
De magad nem bírod el.

GYÖNGYTYÚKUTCAI KINEVEZÉSEK.

Vidats János, szabadalmazott szabadelvűségi gyártalajdonos és elnök elterjesztése folytán: Kossuth Lajos, eddigi turini megváltót Krisztus urunk nagybátyjává, Ferencz és Lajos Tódor fiait Kr. u. unokaöccseivé kinevezvén, egy-szersmind Ihasz Dánielt, személymelletti tárczanélküli ministránst Kr. u. tiszteletbeli dédapai czimmet és ranggal, s Irányi Dánielt másodrangú kisöccsi czimmet díjmentesen felruházni méltóztattunk.

Pest, 1869. April 1-je előtt három hónappal.

A SZABADELVŰ NÉPKÖR.

Fővárosi hírek.

☉ **Czégváltoztatás.** A „széibai“ féle borkereke-dő czég, látván hitelének megcsökkenést voltát, folyamodni készül a belügyminiszteriumhoz, hogy eddigi czimét „48-as“-ra változtathassa. Wencckheim Béla ő excellenciája azonban attól fél, hogy az új czég sem fog a régi borból többet eladni.

☐ A „Hazánk“ czimű balközépi élecz-lap egyik munkatársa „Tövisék“ czim alatt egy idő óta folyvást ellenük polemizál. Ki kell jelentenünk, hogy irányunk sokkal komolyabb, semhogy a „Hazánk“ utféli tuskéibe beleakadni kedvünk volna: méltóságunk alatt van, vele polemiba bocsátkozni; ismételjük: a mi irányunk komolyabb.

× **Csodálatos!** Jókai verekedik meg pisztolyra Pulszkyval, és Csernátoni van meglőve!

☉ **A szentesi választókat** Átkor Imre akarja megbuktatni.

≡ **Levendula Marius**, ismert kortes, ki néha a nemzeti színházban is szerepel, mint halljuk, a politikai pályáról visszavonulni készül.

▽ **Tóth Kálmán** politikai pályáját, melyet életírói szerint az „Arva Miskával“ kezdett, nem ér rá befejezni. Baja ugyan elhagyta őt, de ép az a baja, hogy nincs Baja!

☉ **Csernátoninak** egy választója összegyülekezett a nemzeti lovardába, és közmegegyezéssel elhatározta, hogy Szentkirályira fog szavazni.

— **A duellum után** azt mondta Jókai Pulszkynek, miszerint hiszi, hogy e duellumnak az a haszna is lesz, hogy a journalistica ezentul ildomosabb hanggal fog élni. „Ez csak önöktől függ.“ — felelé Pulszky, — „írják a „Hont“ oly hangon, mint az „Üstököst“, és bizonyára senki sem fog rajta megbotránykozni.“ (Ez tény ám! Szerk.)

† **A „Szabad Sajtó“** megszűnt. A megyeháza körül már mernek az emberek járni.

** **Az utolsó Hellmesberger-quartett** olyannyira látogatott volt, hogy mindenki csodálkozott, hogy épen csak egy zártszék maradt üresen. Midőn közelebbről nézték, ugy találták, hogy a „Fővárosi Lapok“ zenereferense ült ott.

☉ **A választási mozgalmak** közt, midőn annyiféle pártemblem járja, feltűnést okozott egy ember, ki veres tollat hordozott a kalapja alatt. Azt mondják, hogy szépirodalmi lapszerkesztő, ki nem mer pártállást foglalni, s most ugy segít magán, hogy jobboldali barátaival kezét szorít, a baloldaliaknak pedig kalapot emelve, mutatja biza'mát.

— **A „Hazánk“** csernátonihatnám tuskése obszönitá-okat fedez fel a „B. Jankó“-ban. Ó, te bal faszent!

† **A „Hazánk“** 16-ik számában, a „B. Jankó“ fölfogásával ellenkezőleg, constatálja, hogy Tisza Kálmán nem lutheránus.

△ **Iránytalan Dániel**, hazájába visszabujdusván, a „M. Ujság“ szerkesztését átvette. Azon hír, hogy Turinba visszabujdosik, legalább is koránlott.

A MONOKLI.

(Fővárosi tanulmány 6 képben.)



1. Mily szép fogok lenni !



4. Verfluchte Gschieht !



2. No !



5. Aha !



3. Ejnye no !



6. Megvan !

Ilyen Minervát



onajt Janos bácsi a magyar egyetemi épület tetejébe.

Barátságos levél.

Kedves barátom!

Tisztellek, becsüllek. De ha valaki egy kategóriába mer helyezni veled, azzal megverekszem.

Különbben tisztellek, becsüllek.

J. M.

Pesta bácsi számadása.

Ad notam: „Dies irae, dies illa.“

Pesta bácsi decemberbe'
Indul vissza Debreczenbe,
Haza sorsán berzenkedve . . .

Megy előtte bandériom:
Koszorus szűz, tündéri gyom . . .
Kedvez a kalendárium.

Piaczon megáll az ordó,
Piroslik sok arcz a bortó',
Üresen áll ott a hordó.

Üres hordó tetejére
Pesta bácsi hogy felére,
At omnes inticuere:

„Szemetek hé, mért ragyog rám?
Számot adjak? no de hadd lám:
Mi volt légyen hát a program?

Program az volt: az enyémet
A ki bántja, meg a népet,
Mind hunczfut az, a ki német!

Németeket, a kik zsidók,
Mi biz' fel se szabadítók:
Ezt is ők tették, a bitók!

A mi nem volt: van azóta,
Delegáció, meg kvóta,
Adósság is; sohse vót a!

Megélnek a zsidó rabbik,
Él a fináncz, áll a trafik . . .
Magyar ember hogy volna vig?

Nincsen is már semmi hátra,
Mit még mentsen demokrata:
Csupadón a magyar gárda!

Haném hogy hát érjek véget,
Felszólítok ifjat, vénet:
Ugy-e hunczfut az a német?!“ . . .

* * *

Igy történt ez Debreczenbe',
68-as decemberbe',
Telik ebben civis kedve.

A majom mint candidatus.

(Appendix a „Reineke Fuchs“-hoz.)

Irtá Nagy-Göthei Göthei Farkas.

Múza, ki kortesdalra tanítod a borkövü torkot —
Múza electica, kit „dii plene“ tisztel a nép most —
Inspiráld a kobozt, hadd zengje a nagy eseményt, mely
Szentés népiré vár a választás idejében:

Állatok gyűlése vala kihirdetve,
Soknak esék akkor választatni kedve,
Többek közt a Majom póki szintén markát,
Czepei Szentésre piros-máslis farkát.

Szentés városában követ vala Róka,
Világlátott, okos, hírneves régóta: —
Majom ezt nem bánja, van fejében finta,
Ő sem maj majom, teszi magát, mintha...

Összehívja nyomban a szentesi népet,
Borjú barátjával bögtetven olyképet,
Hogy ki aztat hallá, kinyitá az ajtót,
Vélvén: hentes hajta ott a „Szabad Sajtót.“

De ki arra hajtott, nem vala az hentes,
Neked szól a borju, demokrata Szentés: —
S megindul a köznép, furcsa, hosszú ordó,
Künn a város végén majom vár a hordón.

Szomorodva látá azonban a Majom.
Hogy ki hozzáfárad, mind csak apró barom;
Ott a gyanús Holló, a kiszolgált Szaglár,
Az illatos Görény, s a főkortes Szamár.

Köszörülve hangját, szólni kezdte osztán:
„Hej, mit mivel velünk a zsarnok Oroszlán,
Eladta a hazát kétféjü madárnak,
Annak csőrei csak halálunkra várnak,

Hej, Oroszlán partja aristokratikus,
Nekünk, hogyha szólunk, azt mondja: czoki, kuss!“
(E szavakra Szaglár behuzza a farkát,
Gondolá, hogy ura emeli rá sarkát.)

„De én“ — így folytatja Majom a beszédét —
„Én fogom képezni a nép erős végét,
Válaszszatok engem a Róka helyébe,
Demokrata vagyok, isten úgy segítjen.“

Dörmög Maczkó, — mert ő jelen vagyon szinte —:
„Szingt vallottál — igaz. De hát igaz szingt-e:
Piros a beszéded, piros tollat tüztél,
Látom, farkadra is piros máslit fűztél.

Ugyan, mondd, e máslit miért is kötötted:
Emlékszünk mi még rá, neveltünk fölötted,
El akartad hagyni pártodat álnokul,
De megfogott Pesta farkadon konokul.

S mikor leugrottál súlyedő hajórul,
Ott maradt a vége, — így van szóra szórul —
Amaz eset nyomát piros másli rejti,
Piros másli az, mely úgyed ma megfejti.“

Hallván ezt a Majom, fogát vicsorgatja,
Borju hátán ülve, gyűlést odahagyja.
Tanulj ebből Majom, és ne tégy olyasmit: —
Ne köss a farkadra többé piros máslit.

B. J.

Népkör a gyöngytyúk-utezában.

Alakuló, hazafias, nagy bögtőjáték 3 felvonításban.

Megleste: Diabolus Quotae.

Város végén kurta kocsmá,
Ottan rúg ki hős Vidats ma.
Nyulutezában utcahosszat
Éljen Vidacs!-ot lobogtat.

SZEMÉLYEK:

I-SŐ VIDATS JÁNOS. a nép püspöke.
SZINI KÁROLY, az utolsó proféta.
GYÁRFÁS, verkfirer és omnibuszon járó apostol.

EGY MUNKÁS.

KÉT EMBER A NÉPBŐL.

Gyöngykakasok, gyöngygunárok, gyöngytyúkok stb.

I-SŐ VIDATS JÁNOS. Hivei a turini szentírásnak,
kegyeltjei az apának, a fiúknak, s a gyöngytyúk alakjában
föltettek kodácsoló szent léleknek! Hadd rebegjem áldá-
sodat fejetek lágýára. Halvány arczomon, melyet gyá-
szos szakálam bánatos feketesége foglal be, ott dereng a
boldogság pirja, hogy együtt üdvözölhetlek titeket e szük
szoba kormos öblében, melyben megfértek, mint juhok az
akolban. (Ugy van!) És ha körülnézek ez akolban, ott lá-
tom a jászolban dideregni a megváltó eszmét, s mint
Krisztusnak a szamarak és ökrök, úgy ti ez eszmének
adtok meleget. (Zokogás.) Titeket nem egy csillag, ha
nem a „három csillag“ vezérelt ide. Kevesen vagyunk
ugyan, de sokan! Te vagy ó nép, és körödet ezennel meg-
nyitom, elvárván háromszoros élje kiáltásod bőnbőlő
dörgedelmét. (Három éljen.) Köszönöm ragaszkodástok
ez önkénytes adóját, hazafiasan köszönöm. Köszönöm
szabadságilag, testvéreileg és egyenlőségileg! A gyűlést
megnyitom. Van szerencsém jelenteni, hogy a mai örven-
detes eseményről tegnap táviratot küldék Turinba, mely-
ben az istenugye legnagyobb magyarnak tudtára adám,
hogy közhangulag megválasztottuk őt e kör elnökének.
Most pedig, miután úgy látszik, magatok nem akarjátok
megérteni, hogy ama gyászos kép előtt mért lángol ama
két szál gyertya a szent honért: ünnepélyesen felszólítlak,
hogy adózzatok (Ohó! Menjünk!) mondom, adózzatok a
számműzött emlékének háromszoros önkénytelen éljenriva-
lommal. (Megtörténik.) Köszönöm! És mos tessék hozzá-
szólni, mit akartok voltaképp?

GYÁRFÁS. Tudjátok-e, mit akartok? Tudjátok-e,
mit akarunk? Tudjuk-e, mit akartok? Tudjuk-e, mit aka-
runk? Akarjuk-e, a mit tudtok? Akarjátok-e, a mit tu-
dunk? Akarjuk-e, a mit tudunk? Akarjátok-e, a mit
tudtok?

EGY A NÉPBŐL. Jól beszél ám ez az emb r.

EGY MÁSIK A NÉPBŐL. Helössen beszél. Nekünk
kell . . . (Halljuk! Mi kell? Csitt!) Nekünk sajtószab-
adság kell! Nekünk adó kell! Az adót nekünk fizet-
sék, mert nekünk kell! A quota is nekünk kell! Ne
künk minden kell, a ki . . . (Általános helyeslés. Az el-
nök leszáll, a szakálába pergő könyüt a két gyertya-
szál lángjában megragogyogtatja, és kezet szorít a szónokkal.)

EGY MUNKÁS. A nagyságos elnök . . .

I SŐ VIDATS (szerény tiltakozással.) Kérem, csak
tekint-tes. Én nem áhitom az üres címeket.

EGY MUNKÁS. A tekintetes ur megparancsolta, hogy idejőjjünk, és mi itt vagyunk. A haza el van árulva! Éljen!

SZINI KÁROLY. Fiam! Igazat beszélsz. Szavaid példolyütések gyanánt pufognak jósz lelkem üljőjére. Igaz! Nyisd ki szépen füled kagylóját, hogy beletegyem a bölcsesség gyöngyszemét. (Kivesz zsebéből egy vörös könyvecskét.) A munkás kéznek szent tenyerén nincs oly vastag kéreg, mint a milyen borítja azok szívét, kik eladtak téged. Testvérek, gyöngytyukutczai gyöngyvérék! A hol ti vagytok, az az igazi gyöngyház. Ha ez leszakad, lesz más? Hiszen e percztől fogva Pest nem más Pest már, hanem Gyöngyös! (Jujujú! Helyes! Vakapád! Maul halten! Éljen!) Fiaim! Testvérek! Egy mód van az ország minden kívánságát teljesíteni, s a vizsályt megszűntetni. Miért nem állítják helyre a 48 at? Mert nem mindnyájan követeljük egyhangulag! (Igaz!) De miért nem mindnyájan követeljük egyhangulag? Mert nem mindnyájan ugyanazt az újságot olvasuk. Testvérek! Fiúk! Apák! Gyöngytyúkfiak! Ismeritek-e ezen könyvet? (A vörös könyvecskét felmutatja.) Ez az én újságom. Ez az az újság, melyről akarom, hogy a tietek legyen. Ha mindnyájan ezt olvassátok...

EGY A NÉPBŐL. Ide vele hát!

SZINI KÁROLY. Itt van! Husz krajczár az ára! (Nagy zaj. Nem kell! Új adó! Ez a Bajsz könyve! Ez a vörös könyv!)

I-SŐ VIDATS. Mi azért jöttünk ide, hogy megalakuljunk.

EGY A NÉPBŐL. Alakuljunk hát no!

I-SŐ VIDATS. Mindenekelőtt név kell! Legyen „Népkör!”

GYÖNGYKAKASOK. Népkas! Kakaskas!

I-SŐ VIDATS. Ez nagyon forradalmi.

GYÖNGYKAKASOK. Az kell nekünk! (Nagy zaj. Az elnököt vállra kapják.) Gyerünk a Be'eznayba!

I-SŐ VIDATS. Helys! A kik eddig ültek, keljenek föl, hogy az ülés véget érjen. (Mind el a Be'eznayba.)

KÉT LEVÉL.

I.

Kedves tábornok barátom!

Engedd meg, hogy egy alázatos és hódolatteljes kérelemmel koczogtassak ajtódon. Mint hallom, téged Baján felléptetni szándékoznak, s akkor az én aprócseprőségem kipottyanna. Belátom ugyan, mily megtisztelő volna Bajára nézve, ha oly európai hírű név képviselné, minő a tied; de lám, te országos ember vagy, téged akárhol megválasztanak, míg ha én Baján kicseppenek, nem kellek még a gyöngytyúkászoknak sem. Érdemem ugyan nincs egyéb, mint hogy Baján születtem, s úgy a hogy ellaviroztam a különféle pártárgyalatok közt. De én megénekelték téged, kísérteltek diadalutadon, elneveztelek napnak, magamat meg pesti gázvilágításnak, s így viszonzólag-latkép csak nem buktatsz meg? Árvaságom miserimiskás önértében, megsemmisülve semmiségem átfuró érzetében: könyörgve esedezem, mondj le. Akkor a mi szülővárosunknak nem marad egyéb útja, mint újra hozzám fordulni.

Megkülönböztetett tisztelettel maradok

gyengevecz polgártársad:
TÓTH KÁLMÁN.

II.

Szegény Kálmán!
Lemondok.

TÜRR STYÁN.

Bizalmas nyílt kérdés.

(Egy meglőtt hazafihoz.)

Ugyan megéri-e az egész ember ki neked azt okozta, azt a „schuss pulvert?”

Már annyira vittük a polemiát, hogy mit a szerkesztőségben kezdtünk, annak csak a „két pisztoly“ látja a végét.

MAGYARORSZAG' néhai DIOETALIS PASQVILUSA

(1765-b en.)

(Folytatás.)

DÖRY és SZTÁRAY mit ér a Táblánál

Kiknek a fejekbe nincs egyéb korpánál

FORGÁTS társát láttuk kötve bitófánál

KÁROLINAK sem kell egyéb az asszonyánál.

RÉVAI az ülést győzi hallgatással

Mert mivel küszködik a nagy nem tudással

ZITSI két testvérek mehetnek egymással

KRASALKOVITS sem bir hajhasogatással.

KIS MÓRNAK bár meg nézd elég nagy a feje

De meg kell vallani hig annak veleje

KOLLART ki szoptatta bolond volt a teje

TSARINAK soha sem volt szöllő ereje.

FATUM ESZTERHÁZIT hogy Hertzeggé tette

Még a mit tudott is mind elfelejtette

Természet SZALPEKET meg részegítette

Ökör, minden tudja a disznó születte.

MÉG Hertzeg BOTTYÁNI sem sok vizet zavar

Az Érsek beszédet de nem dolgot kavár

Többet asszony mintsem penna után szalad

A törvénytudásban mindig hátrahalad.

NINTS itt Zenomira nints itt hát Diaeta

BOTTYÁNI JÓZSEFNEK a Törvény és meta

Az előtte kedves fel tetszett Cometa

Igy írja mert dolgát tudja a Poeta.

ALTANY és APONYI tudatlan Fraterok

Mind a két HARUKRÓL illet írni merek

Generalis HALLER még mikor volt gyerek.

Törvény helyett forgott a kezében nyereg

MIND a két BALASSA tzimborás Némettel

KEGLEVICS nem gondol a Magyar nemzettel

BUTLER a kapútba keveset rejtett el

Nézd a Mágánás Tábla miképpen széledt el.

ESZTERHÁZY Püspök maga hasznát nézi

Nemes Ifjuságnak a szájába teszi

Hogy ostoba legyen, maga észre vészi,

Sok titkos bűneit eképpen tetézi.

VIGYÁZ Dézmájának szaporodására

Szép Pásztor! Juhoknak ki vagy Fojtására

Menne ki belöled a Lélekző pára

Hogy meghült tetemed fordítják hátára.

(Folytatjuk.)

JÁKOB ÁLMA.

